

Koskut

Koskuella tarkoitetaan yleensä kuusenkuorta, mutta myös urosmännynkoskuesta puhutaan kirjassa "Asumukset aikojen alussa". Koskutta on käytetty lähinnä kattojen katteena [tuohen](#) tapaan. Se kestää vähemmän aikaa mutta kuitenkin miltei yhtä kauan kun vain katolla ei kävellä asettelun jälkeen, sillä koskut kuivana murtuu helposti. Siksi tuohta pidetäänkin yleensä parempana ja koskutta on käytetty lähinnä vain varastoissa tai jos tuohesta on ollut puutetta esim. Lapissa.

Kuusenkoskut

Lähtevät helposti keväällä. Kuuset ovat oksaisempia alhaalta kuin männyt ellei niitä ole karsittu, minkä takia koskuita pitää laittaa enemmän limittäin, jopa kaksi kerrosta, jotta rei'ät peittyvät. Kuoripuoli laitetaan ylöspäin.

Männynkoskut

Kerätään samaan aikaan kuin [pettu](#), sillä se on nimenomaan männynkoskutta. Pettulevyt saadaan suorasta oksattomasta rungosta helposti isoina yli miehen mittaisina pehmeinä nahkamaisina levyinä. Puu kuoritaan sitä ennen kevyesti. Levyt tulee asettaa sijoilleen heti, tai kuivata säilöön painon alla samat puolet vastakkain pinottuina. Myöhemmin otettaessa käyttöön tulee ne liottaa ennen asettelua. Em. kirjassa suositeltiin urosmäntyjen koskueta käytettävän katteina.